

Musens sang

W. H. s. 388

Melodi: Kai Normann Andersen

Tekst: Børge Müller

1 C G/B Am G/B G⁷
 En en - lig lil - le mu - se har det svæ - rer' end man tror. Man be -

C C/D C/E F Dm G⁷ 8 C G⁷
 fin - der sig skidt mel - lem him - mel og jord. Man.

C G/B Am 12 G/B G⁷
 sli - der og man slæ - ber, men hvad skal man stil - le op med sit

C C/B C/B^b F/A Dm G⁷ 16 C
 go - de hu - mør og sin med - brag - te krop.

E⁷ Am E⁷ 20 Am
 Man var så op - lagt til alt, da man kom, men

D⁷ G G^{#dim} Am⁷ D⁷ 24 G G⁷
 det er der ing'n der be - kym - rer sig om. En

C G/B Am 28 G/B G⁷
 mu - ses liv og lev - ned det be - ty - der ik - ke spor. Man er

C C/D C/E F Dm G⁷ 32 C
 ba - re et fnug mel - lem him mel - og jord.

2. En muse er en pligtopyld'ne lille meteor,
 hun er altid på fart mellem himmel og jord.
 Hun kommer, når der kaldes, og hun ofrer hvad hun kan,
 om det så er sig selv, for at frelse en mand.
 Ak, men hvad har man så ud af sit job,
 kun vrøvl og spektakler, og så skal man op.
 De småting, man har ordnet, nævnes ikke med et ord.
 Man har kun gjort sin pligt mellem himmel og jord.

3. Der'r mænd nok her i verden, en er lille, en er stor,
 og de lover en alt mellem himmel og jord.
 Men manden, ham den rigti'e, der får pulsen til at slå,
 det er ham som, man ved, at man aldrig kan få.
 Jordiske piger til*alteret går,
 den chance er der ingen muse, der får.
 Så musere de må hell're blive hjemme, hvor de bor.
 De får hjerterne knust mellem himmel og jord.